

også, jeg realpolitisk må sige, at jeg tror ikke, man på det punkt skal vente sig nye store fremskridt i Tammerfors. Lad mig derfor begrænse mig til på dette felt at pege på nogle grundprincipper, som en sådan fælles flygtninge- og indvandrerpolitik bør hvile på.

Der skal sondres klart mellem indvandring og asyl. Den indsats, som gøres for at reducere den illegale indvandring, må ikke gøre det umuligt at søge asyl for dem, der vitterlig har behov for det. Med andre ord: Genèvekonventionen skal selvfølgelig respekteres.

De fælles regler må også omfatte dem, vi herhjemme kalder de facto-flygtninge. I dag er det kun nogle EU-lande, der som Danmark giver asyl på det grundlag, og det burde være alle. Mere ensartede regler på dette felt kan i sig selv bidrage til en mere rimelig fordeling af flygtninge.

For det tredje bør vi sende et klart sig signal imod diskrimination og fremmedhad. Vi må gøre op med det menneskesyn, der deler befolkningerne op i over- og undermennesker, og vi bør gøre klart op med det, der blev sagt fra denne talerstol forleden om, at hele familier inklusive bedsteforældrene skal smides ud, hvis børnebørnene begår en kriminel handling.

Jeg kan vist godt tillade mig at sige, at den drøftelse, udenrigsministeren og jeg havde i dag med den tyske udenrigsminister, Joschka Fischer, bl.a. pludselig mindede os om, at den idé med at smide hele familier ud af landet jo var den politik, der blev ført, dengang der var et tysk overherredømme i Det Tredje Rige; det er faktisk en historisk kendsgerning. Men det skete jo også efter den tid, hvor Elsa Gress – som hun beskrev det i en af sine erindringsbøger, nemlig »Fuglefri og fremmed« – frit kunne cykle over grænserne mellem Europas lande. Lige før der blev lukket, skrev hun sine oplevelser ned.

Jeg tror, det er uhyggelig vigtigt, at vi også her i Europa står værn om det menneskesyn, som bærer vore demokratier, og jeg tror, det er umådelig vigtigt, at der ikke gives én millimeter efter for tendenser til at oppiske fremmedhadet i nogle af vore lande.

Ud over disse generelle principper er det efter regeringens opfattelse nødvendigt at fremhæve to områder. Det første er det arbejde, der i løbet af 1999 er udført af den såkaldte højniveaugruppe, som jo i virkeligheden handler om at lave handlingsplaner for fem lande, hvorfra en del mennesker i nød søger hertil. Det er

Afghanistan, Marokko, Somalia, Sri Lanka og Irak. Denne højniveaugruppe afgiver også en foreløbig rapport om Albanien og nærområdet omkring Albanien.

Målet er klart nok: Flygtninge- og indvandrerpresset på Europa bør vi gøre, hvad vi kan for at reducere og netop ved at prøve at hjælpe de lande i gang med en bedre udvikling. Der er ingen grund til at lægge skjul på det, og det er i alles interesse. Men midlerne er ikke alene bekæmpelse af illegal immigration. Handlingsplanernes tyngdepunkt ligger altså på udviklingsbistand, konfliktforebyggelse og fremme af demokratisering og menneskerettigheder.

Filosofien er enkel, men helt rigtig og helt på linje med den danske strategi. Vi skal ikke kun behandle symptomer, men tage fat på årsagerne til, at folk flygter eller emigrerer, og det vil først og fremmest sige, at vi skal hjælpe med at forbedre levevilkårene i lande, hvorfra der kommer flygtninge og indvandrere.

Det andet er kampen mod illegal indvandring og især mod menneskesmugling. I dag er den organiserede kriminalitet, som groft udnytter de mennesker, der søger en bedre fremtid, desværre voksende. Ofte er der tale om netværk, som har forgreninger i mange lande, og her må det politimæssige og strafferetlige samarbejde styrkes. Alle lande må tage de nødvendige midler i brug for at bekæmpe den type kriminalitet, og det er det, man nu lægger op til samarbejde om.

Den anden hovedoverskrift for topmødet er det europæiske retsområde. Det drejer sig først og fremmest om, at adgangen til retsvæsenet bliver mere ligelig også for de mennesker, der opholder sig i et andet EU-land end det, de har statsborgerret i.

Vi vil især pege på to forhold på dette område: for det første, at ofre for forbrydelser kan få advokatbistand, og at de også om nødvendigt kan få erstatning fra staten – sådan er reglerne i Danmark, og de gælder også for borgere fra andre lande – for det andet, at kvaliteten af EU-lovgivningen på det civile retlige område må sikres. Når det f.eks. drejer sig om forbrugerspørgsmål, er det vigtigt, at vi har den fornødne tid til at lave klare og letforståelige tekster.

Så til den tredje hovedtematiske overskrift for Tammerfors: bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet. Lad mig blot nævne de væsentligste temaer.

For det første miljøkriminalitet. Den danske regering vil slå et slag for, at denne sag kommer